

SLOVENŠČINA, 5. razred

UČNA TEMA: Bina Štampe Žmavc – Moja mama pisateljica

POTEK URE

Danes bomo brali odlomek iz knjige z naslovom **Moja mama pisateljica**, ki jo je napisala priljubljena mladinska pesnica in pisateljica **Bina Štampe Žmavc**.

**Ste že slišali zanjo?
Poznate kakšno njeno pesem ali zgodbo?
Kdo sploh je Bina Štampe Žmavc?**

Bina Štampe Žmavc je slovenska pesnica, pisateljica in dramatičarka, rojena leta 1951 v Celju. Tam je obiskovala osnovno šolo in pozneje nadaljevala šolanje na gimnaziji.

Že takrat se je intenzivno ukvarjala s pisanjem poezije, urejala gimnazijsko glasilo, delovala v gledališkem krožku in bila štiri leta solistka v gimnazijskem zboru.

Glasba, gledališče in pisanje poezije je bilo vseskozi ob njej, tudi ko je nadaljevala študij v Ljubljani.

Kot absolventka primerjalne književnosti je pet let poučevala slovenski jezik na osnovni šoli v Celju in ob tem vodila otroško gledališče. Z gledališčem za otroke je nadaljevala še osem let in ob tem ustvarila vrsto odmevnih in nagrajenih predstav za otroke.

Hkrati s tem je začel nastajati obsežen opus literarnih del za otroke in mladino in pozneje tudi poezije za odrasle.

Prejela je vrsto odmevnih nagrad: trikrat je prejela nagrado za izvirno radijsko igro, nagrajeno je bilo njeno lutkovno besedilo *Ernica gosenica*, za pesniško zbirko *Živa hiša* je prejela desetnico, njena knjiga devetih pravljic *Cesar in roža* pa je bila ovenčana tako z desetnico kot z večernico. Za svoj življenjski pesniški opus je leta 2018 prejela zlatnik poezije. Dvakrat je bila nagrajena tudi v tujini: v Varšavi je leta 2000 prejela prestižno nagrado Janusza Korczaka in leta 2004 nagrado Parole senza frontiere za pravljico *Škrat s prevelikimi ušesi*.

Živi in ustvarja v Celju.

Kaj je po poklicu vaša mama? Gajeva mama je pisateljica ...

Preberimo si odlomek.

MOJA MAMA PISATELJICA

Bina Štampe Žmavc

Moja mama je pisateljica. Ne hodi v službo, ampak pravi, da je v službi doma. Ne vem, kaj naj si mislim o tem, kajti očka je zdravnik in gre vsak dan v službo v bolnišnico. Torej bi tudi mama, če je res prava pisateljica, morala hoditi v pisateljevalnico!

To sem ji tudi povedal, a me je začudeno pogledala in rekla, da vendar nosi svojo pisateljevalnico s seboj! Če to drži, ima res zelo čudno službo.

Tudi mama je včasih čudna! Predvsem kar naprej nekaj piše in tuhta. Velikokrat govori sama s seboj in iz tega največkrat nastane pravljica. Seveda tudi pospravlja in kuha, kot vse druge mame. Zelo se jezi, kadar z bratom ne pospraviva za sabo in ji pustiva svoji sobi v takem neredu, da še maček Maks ne mara pogledati noter.

Pravi, da jo pospravljanje stane za celo goro pravljič in rim! Ne vem prav dobro, kaj misli s tem! A včasih, ko je kosilo preveč kuhano, se očka smeje, da se je kuhalo skupaj s pravljicami!

Moja mama ima zelo rada rože. Z njimi se celo pogovarja in jih boža po listih. Nama z bratom se to zdi smešno, zato se včasih smejeva. Mama pa je žalostna. Pravi, da tudi rože potrebujejo ljubezen, kot vse, kar raste. Potlej je imajo naše rože zagotovo dovolj, saj rastejo kot v pragozdu!

Mogoče ima mama kakšno čudežno moč, kajti tudi maček Maks je ves neumen nanjo. Predvsem pa tako dobro uspeva, da vsi mačkonarski sosede sprašujejo mamo za recept. Ona pa se le smeje in zmajuje z glavo. A jaz vseeno vem, v čem je skrivnost. Maček Maks ni nikoli sam doma, kot druge živali v našem bloku. On je zelo srečen maček, pravzaprav mamin mačji družabnik. Zato nihče od njiju ni

osamljen, ampak sta zmeraj drug z drugim v dvojini! In mama mu dovoli ležati na blazini svoje pisalne mize, kadar piše! Meni kaj takega ne bi niti v sanjah dovolila!

Včasih mama ne najde pravih besed in pravih rim. Takrat poseda ob oknu in mi odgovori narobe, če jo kaj vprašam. Zdi se mi, da me sploh ne vidi. Očka pravi, da jo obsedajo duhovi samote. Moj brat, ki je v puberteti in mora vse najboljše vedeti, pa trdi, da je mama sanjač. Kot njegov sošolec Peter, ki nenehno sanjari o gledališču!

Tudi mama rada hodi v gledališče, še raje pa ima glasbo in slike. Če gre na kakšno razstavo, zmeraj vzdihuje, zakaj ne more biti slikarka! Jaz pa ne vem, zakaj je potem postala pisateljica! Jaz bom postal le tisto, kar si bom res želel!

Z mamo se najraje igram iskanje rim. To je zelo zabavna igra. Seveda me mama zmeraj premaga, čeprav mi tega ne pove. A jaz vem, da me! Kakšna pesnica pa bi bila, če bi v resnici zmagal jaz!

Mama veliko piše. Včasih nastopamo v pravljicah tudi brat in jaz in sestrični Urša in Špela. Zaradi tega se na vitez jezimo, v resnici pa se nam dobro zdi!

Škoda le, da mami knjige le poredko izidejo. Od ene do druge knjige z bratom zmeraj zrasteva vsaj za nekaj centimetrov! Mama pravi, da se medtem vsakokrat za nekaj centimetrov pomanjša. To je res čudno!

Moja mama je pisateljica. Ko bom jaz velik, bom izumitelj. To je veliko manj čuden poklic. Mama pravi, da so tudi pisatelji nekakšni izumitelji, saj zmeraj na novo izumljajo besede. Ampak jaz temu ne verjamem! Zato bom raje pravi izumitelj. Morda bom izumil svet, v katerem mami ne bo treba tako dolgo čakati na knjigo. Tako se bo veliko počasneje pomanjšala!

Gaj

V zvezek za slovenščino zapišimo naslov:

BINA ŠTAMPE ŽMAVC – Moja mama pisateljica

O pisateljici zapiši 5 zanimivih reči, ki si jih prebral na začetku ure.

Odgovori na sledeča vprašanja ...

O kom govori besedilo?

Kdo zgodbo pripoveduje? Kaj je po poklicu Gajeva mama, kaj Gajev oče in kaj si želi postati Gaj?

Kaj je pisateljevalnica? Zakaj je mama včasih čudna?

Kaj pomeni, da mamu pospravljanje stane za celo goro pravljic in rim?

Se kosilo včasih res kuha skupaj s pravljicami?

Kdaj mamu obsedajo duhovi samote?

Mamo pisateljico opišite v obliki miselnega vzorca.

Kako pa bi v obliki miselnega vzorca opisali svojo mamu?

Tako, za danes naj bo dovolj pisanja. Upam, da ste zadovoljni z opravljenim delom. Uživajte zdaj v prostem popoldnevu. 😊